

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 279/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť H. P., B., zastúpenej advokátom JUDr. D. J., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 1931/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2008 doručená sťažnosť H. P., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. D. J., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 1931/06.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla:

„Dňa 24. 11. 2005 vydal Okresný súd Bratislava IV pod spis. zn.: 4C 228/00 rozsudok, ktorým uložil povinnej T. M. (ďalej aj „povinná“, pozn.) zaplatiť 123.000,- Sk, spolu so 17 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 123.000,- Sk od 30. 09. 1999 do zaplattenia a 217,50 EUR spolu so 17 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 217,50 EUR od 30. 09. 1999 do zaplattenia, trovy konania vo výške 11.972,- Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 11.972,- Sk.

Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17. 01. 2006 a vykonateľnosť 20. 01. 2006.

Nakoľko po vydaní predmetného rozsudku povinná uhradila oprávnenej len sumu 2.000,- Sk, ktorá bola započítaná na istinu a sumu 11.972,- Sk, ktorá bola započítaná na trovy konania, podala oprávnená dňa 20. 02. 2006 na Exekútorský úrad Mgr. J. K. návrh na vykonanie exekúcie...)

Na základe vyššie uvedeného exekučného titulu, návrhu oprávnenej a žiadosti súdneho exekútora vydal Okresný súd Bratislava IV dňa 28. 06. 2006 poverenie na vykonanie exekúcie č. 5104*009066. Následne na to vydal súdny exekútor Mgr. J. K. dňa 06. 11. 2006 pod spis. zn.: EX 45/06 upovedomenie o začatí exekúcie. Proti tomuto upovedomeniu vznesla povinná dňa 06. 03. 2007 námietky, ktoré boli doručené na vyjadrenie aj oprávnenej, ktorá k nim zaujala stanovisko dňa 03. 03. 2007. Následne boli tieto námietky spolu s vyjadrením oprávnenej zaslané na rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava IV.

Nakoľko do konca roka 2007 súd o námietkach nerozhodol, podala oprávnená prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresný súd Bratislava IV dňa 06. 02. 2008 urgenciu na vydanie predmetného rozhodnutia.

Aj napriek vyššie uvedenému sa vo veci nekonalo a tak oprávnená podala k rukám predsedníčky Okresného súdu Bratislava IV sťažnosť na prietahy.

V odpovedi zo dňa 01. 04. 2008 predsedníčka Okresného súdu Bratislava IV uviedla, že predmetná sťažnosť je dôvodná, nakoľko prietahy v konaní zistila a súčasne oznámila, že vo veci boli prijaté opatrenia, aby sa vo veci konalo bez prietahov.

Dňa 08. 07. 2008 bolo právnenému zástupcovi oprávnenej doručené rozhodnutie

Okresného súdu Bratislava IV spis. zn.: 37 Er 1931/06-41 zo dňa 24. 06. 2008, ktorým súd povinnej nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že Okresný súd Bratislava IV od vydania poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28. 06. 2006 až doposiaľ, teda za viac ako dva roky, vo veci predmetných námietok nerozhodol.“

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Základné právo H. P., nar. 23. 04. 1939 na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava IV konaní 37 Er 1931/06 porušené bolo.

Okresnému súdu Bratislava IV v konaní 37 Er 1931/06 sa prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

H. P., nar. 23. 04. 1939 sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu k jej rukám.

H. P., nar. 23. 04. 1939 sa priznáva náhrada trov konania, ktorú je Okresný súd Bratislava IV povinný zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu, k rukám jej právneho zástupcu...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom v občianskoprávnom konaní) nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označila sťažovateľka, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľky na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým boli podľa nej spôsobené zbytočné prietahy a porušené jej označené práva.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovelo (napr. I. ÚS 11/00) alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom, ktoré začalo 20. februára 2006 doručením návrhu sťažovateľky na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 121 000 Sk s príslušenstvom na základe exekučného titulu – rozsudku okresného súdu sp. zn. 4 C 228/00.

Ďalší priebeh konania bol takýto:

Okresný súd 28. júna 2006 vydal súdnemu exekútorovi Mgr. Jánovi Kostkovi poverenie na vykonanie exekúcie, ktorý vo veci vydal 6. novembra 2006 upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 45/06. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podala 6. marca 2007 povinná v exekučnom konaní námietky, ktoré súdny exekútor obratom po ich podaní predložil okresnému súdu na rozhodnutie.

Namietané exekučné konanie je vedené okresným súdom pod sp. zn. 37 Er 1931/06. Sťažovateľka vidí porušenie ňou označeného základného práva v uplynutí neprimerane dlhej doby rozhodovania okresného súdu o týchto námietkach, o ktorých ku dňu spísania sťažnosti ústavnému súdu (22. júla 2008) okresný súd nerozhodol.

Sťažovateľka podala predsedníčke okresného súdu sťažnosť zo 17. marca 2008 na priesťahy v konaní, ktorú predsedníčka okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr. 2041/08

z 1. apríla 2008 uznala za dôvodnú a uviedla: „*boli prijaté opatrenia, aby sa vo veci konalo bez priet'ahov.*“

Následne okresný súd uznesením č. k. 37 Er 1931/06-41 z 24. júna 2008 rozhodol o žiadosti povinnej o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov tak, že jej oslobodenie nepriznal.

Ústavný súd zistil (úradný záznam z 2. septembra 2008), že povinná podala odvolanie proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením č. k. 37 Er 1931/06-51 z 5. augusta 2008 a oslobodenie povinnej priznal. Ku dňu zisťovania stavu konania prebiehalo doručovanie označeného uznesenia účastníkom konania.

Ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v konaní o námietkach povinnej proti exekúcii od marca 2007 do júna 2008 (viac ako jeden rok) charakterizuje nečinnosť. V nasledovnom období však okresný súd riadne pokračoval v konaní a rozhodol o žiadosti povinnej z 24. júna 2008 o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktoré muselo predchádzať rozhodnutiu o samotných námietkach.

Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľka podaním sťažnosti zo 17. marca 2008 na priet'ahy v konaní dosiahla účinnú nápravu porušovania ňou označeného základného práva a v čase spísania a doručenia jej sťažnosti ústavnému súdu už nemožno ustáliť pretrvávajúce priet'ahov v namietanom súdnom konaní.

Ústavný súd najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom nepovažoval jeho postup za taký, ktorý by mohol byť východiskom na vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celosti, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti uplatnených v sťažnosti nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008